

anime

SUMMERTIME RENDER

Írta: Hirotaka

Az animeipar egy ideje kevésbé óhajtja kielégíteni a thriller iránt rajongókat, de a misztikum preferálói sincsenek sokkal jobb helyzetben. Az isekai és fantasy műfaj sikere és uralkodása nem igazán készíti a stúdiókat nagyobb műfaji változatosságra. Minek is tennék, hiszen a rajongók iszák ezeket, mint újszülött macska a tejet. Így vannak olyan stílusú animék, amikből vagy semmit, vagy csupán néhány darabot kapunk évente, míg az isekai-ból vagy sulis romkomból szezononként számtalan címből válogathatunk.

A mostani cikkünk tárgya sem hozza el a megváltást e téren, de legalább nem kerül át senki másik világba, nincs benne annyi fanservice, hogy egyáltalán a heti toplistákra felkerüljön, viszont izgalmas, feszült és lezárt.

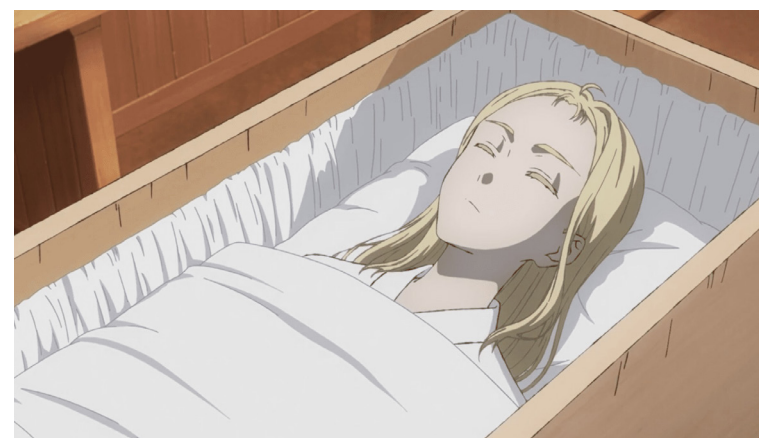
Élni, halni újra

Nyár, napsütés, japán sziget kisvárosa, mi mást kívánhatnánk magunknak. Nos, biztos nem azt, amit az animében látunk. Történetünk Hitogashima (IRL Tomogashima) szigetén játszódik, ahová Ajiro Shinpei gyerekkori barátja, Ushio temetésére tér vissza több év után. Shinpei keserű nosztalgiája hamar fejest ugrik a misztikum tengerébe, amikor a temetésen régi barátja, Sho felveti, hogy Ushiót esetleg megölhették (mondjuk máshogy nem is lenne sztori). Shinpei kérdezősködni kezd, így Ushio húgától, Miótól megtudjuk, hogy egy nappal a lány halála előtt látták

Ushio hasonmását. Ennek kapcsán pedig előkerül egy régi mende-monda a szigeten lévő kagékról vagyis árnyékokról, amik bárki alakját képesek felvenni.

Shinpei és Mio nyomozásba kezdenek, aminek első állomása a helyi szentély, ahol váratlanul mindketten belefutnak a végzetükbe. Shinpei pedig újra a sziget felé tartó hajón ébred, és ugyanúgy dől bele a vele szemben ülő, kicsit sem gyanús, fekete ruhás nő kebleibe, ahogy a rész elején. Shinpei innentől fogva szó szerint versenyt fut az idővel, hiszen csak néhány napja van, hogy kiderítse, mik vagy kik ezek az árnylények? Mi a céljuk, mi közik Ushio halálához? Ő maga miért tud visszautgrani az időben? Egyáltalán, hogy működik ez az egész? Ha az árnyak le tudnak másolni bárkit, honnan tudom, ki az eredeti? Ki a fekete ruhás csajszi? Stb. Mindezek mellett még jó néhány puzzle darabot fel kell fedni a közelgő tragédia előtt, aminek az eredete jóval régebbre nyúlik vissza, mint azt bárki gondolná.

A konkrét történetről nem szívesen írnék többet, inkább izgulja végig mindenki az eseményeket, ennyi is elég lehet az érdeklődés felkeltéséhez.

Árnyjáték

A középpontban egyértelműen Shinpei áll, aki elsőként kezdi meg az árnyak elleni nyomozást; de ahogy mindenki mást, őt is váratlanul éri első halála és újonnan kialakult képessége. Ezt felhasználva próbál más és más módon eljutni az igazsághoz, ami mindig csak részben sikerül, hiszen Shinpei sokszor téved, és a lépései sem mind logikusak. Sokszor kapkod és fut az események után, nem igazán tartja kézben a szálakat.

E téren kicsit a Steins;Gate Okabéjéhez hasonlítható. Hozzá hasonlóan Shinpeinek is ki kell tapasztalnia újdonsült hatalmát, és újra meg újra szembe kell néznie döntései következményével, és hogy a time loop ellenére valami így is megmáshíthatatlan marad.

Akit kiemelnék még, az Ushio, egy optimista, életvidám lány (volt életében, de ennek ellenére alaposan megismerjük), és Shinpei legnagyobb segítője. Nyugi, egész jól meg van magyarázva, miért kell fürdőruhában lenni.

Rajta kívül még Hizuru fontos karakter, aki egyébként író, és a Nagumo Ryuunosuke állnevet viseli. Swampman című könyvével vált híressé, ami kísértetiesen hasonlít az anime történetére. Lehet, hogy nem véletlen?

Több karaktert nem emelnék ki, és az antagonistákról sem érdemes nyilatkozni, mivel az már nagy spoiler lenne.

A Summertime Render nem nagyon hagy minket pihenni, az első perctől fogva rohamos tempót diktál, és mindig kapunk egy új darabot a hatalmas puzzle megoldásához, exponenciálisan nő az információk száma. Egy idő után talán túl gyors is lehet itt-ott, mert rövid időn belül kapunk nagyon sok új infót, amiket az eddigiekhez kell hozzáillesztenünk, hogy megkapjuk az „áá,

szóval ezért volt így!” érzést. Így, aki nem figyel, annak sok problémája lesz a teljes kép megértésével. Az viszont jó pont, hogy a sztori igyekszik tényleg mindenre választ adni, minden infót és karaktert egybekötni, ám így is akadhatnak apró lyukak, amikre nem feltétlen kapunk magyarázatot. Ennek ellenére megeshet, hogy túlcavartnak érezzük a miértekre kapott válaszokat. A vége felé pedig már inkább az az érzésünk támad, hogy kapkod a történet, és beáldoz pár alaposabb magyarázatot a lezárás érdekében.

Ahogy haladunk előre, Shinpei kapja maga mellé a segítőt, akik kellene is, hiszen nélkülük aligha jutna bármire, erre egy idő után maga is rájön. Nem mennék végig egyenként minden karakter jellemzésén, legyen elég annyi, hogy mindenki hozzátesz valamit ebben a harcban, többet vagy kevesebbet, sőt páran nélkülözhetetlenek lesznek (pl. Hizuru vagy maga Ushio). Senki sem felesleges vagy oldalkerek. Ez alól kilóg Mio, aki inkább marad hugi karakter, vagy Tetsu a rendőr, őket itt-

ott feleslegesnek is gondolhatnánk, de azért akad pár fontos pillanatuk. Ugyanígy nem lehet mindenkiről egyből megmondani, hogy jó vagy rossz oldalon van, tehát nem minden árny rossz, és van ember, aki bizony a sötét oldalra állt.

Egyre jobban megismerjük az árnyak tulajdonságait, képességeit és persze a főgonoszt is, így a konfrontációk száma is exponenciálisan növekszik; több lesz a harc, és durvább is (számítsunk gore-ra is), ami megszakítja az információáradatot. Többször támadt az az érzésem, hogy a *Steins;Gate* és a *Shiki* elegyét nézem. Mindenből vesz egy adaggal, és nem is csinálja rosszul.

Az árnyék másik oldala

Hitogashima gyönyörűen fest, a Wakayama prefektúrabeli Tomogashimáról lett mintázva, és remekül áthozták az egyes helyszíneit. De aki látott már pár animét, annak ez nem újdonság.

A környezet nagyon szép és részletes, a tájak, erdők, belső terek rajzolása igényes, ahogy a karakterek is kidolgozottak. Az anime végéig megőrzi ezt a minőséget. Teljes mértékben hozza az elvártat, nagyon szép munka. A harcok is mind követhetőek, dinamikusak, nincsenek elnagyolva. Egyszerűen jó az egészet mozgásban látni.

A nyitózenék számomra kicsit vegyesek, de passzolnak a hangulathoz. Az első opening kicsit visszafogottnak tűnik, de mégis van egy misztikus hangulata, amire a geometrikus képi világ rásegít. Az ending viszont lassú és elvont. A valódi szigetet látjuk hajóról különféle effektekkel, majd hogyan hátborzongató. Mindkét zene illeszkedik az animéhez, mivel ekkor még alig tudunk valamit az egészről, és csak tapogatózunk az árnyékban. A második opening már felpörget, tartalmaz, pergős, előrevetítve, hogy itt már harcok lesznek, és komolyabbra fordul a dolog. A második ending lassú és gyenge, inkább érzelmesebb darab, képileg egy gyerekrajzhoz hasonlít, és Ushióra koncentrálnak.

A seiyuuk teljesítményéről egy anime esetében kb. felesleges írni, remekül teljesítenek, mint mindig. Nem vagyok nagy seiyuu ismerő, szóval a nevek nekem nem mondanak sokat, Hanae Natsumi játsza Sinpeit, Nagase Anna Ushiót és Hikasa Youko pedig Hizurut. Meg persze vannak még sokan mások, akiket nem sorolok fel.

Alapanyag

A *Summertime Render* Tanaka Yasunori azonos című mangájából készült, ami 2017 és 2021 között futott a *Shounen Jump+* antológiában. A cikk írásának pillanatában az anime végéről még nem nyilatkozhatok, sőt a magazin megjelenésekor is hátra van még 1-2 rész. De annyit elmondhatok, hogy az anime nagyon jól követte a mangát, sőt egy-két ecchi jelenetet még ki is vett

belőle, ami előnyére vált. Szép rajzolású, követhető manga, így aki más formátumban is újránná a sztorit, az nyugodtan vesse bele magát az eredeti verzióba.

A manga egy spin-offot kapott idén *Summertime Rendering 2026: The Room that Dreams of Murder* címmel. Ez a jövőben játszódik, egy kísértetjárta apartman és Hizuru áll a középpontban.

A néhány negatívumot, mint a kapkodós vagy inkább rohanós érzetű lezárást, a helyenként meg nem magyarázott dolgokat és az elején lévő, minimális fanservice-t leszámítva egy nagyon jól összerakott történet. Folyamatosan és fokozottan feszült tempójával végig figyelmet követel, és aki vevő erre a stílusra/műfajra, hamar zabálni fogja a részeket. Remek misztikus thriller.

Tomogashima

A Wakayama prefektúrában található sziget, Honshu és Shikoku között, teljesen lakatlan. A kora középkorban buddhista szerzetesek jártak ide, hogy gyakorolják a shugendót, ami vallási gyakorlatok összessége. A legenda szerint Ennogyoja, a shugendo megalkotója a VII-VIII. században járt ide, hogy gyakorlatokat végezzen a sziklákon.

A Meiji-korban a szigetre erődöt, ágyúütegeket és világítótornyot építettek az idegen hajók elleni védelem céljából. Az 1870-es és '80-as években Japánban a statikus védelem politikája volt érvényben, és ennek fontos része volt Tomogashima. A II. világháborúban pedig teljesen megtiltották, hogy katonákon kívül bárki is a szigetre lépjen. Napjainkban egy 20 perces hajóúttal a szigetre érhetünk, az eldugottabb kirándulásra vágyóknak remek célpont. Lehet piknikezni, hegyet mászni és végigjárni a háborús romokat.

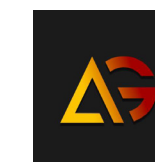
Hossz: 25 epizód

Premier: 2022 tavasz

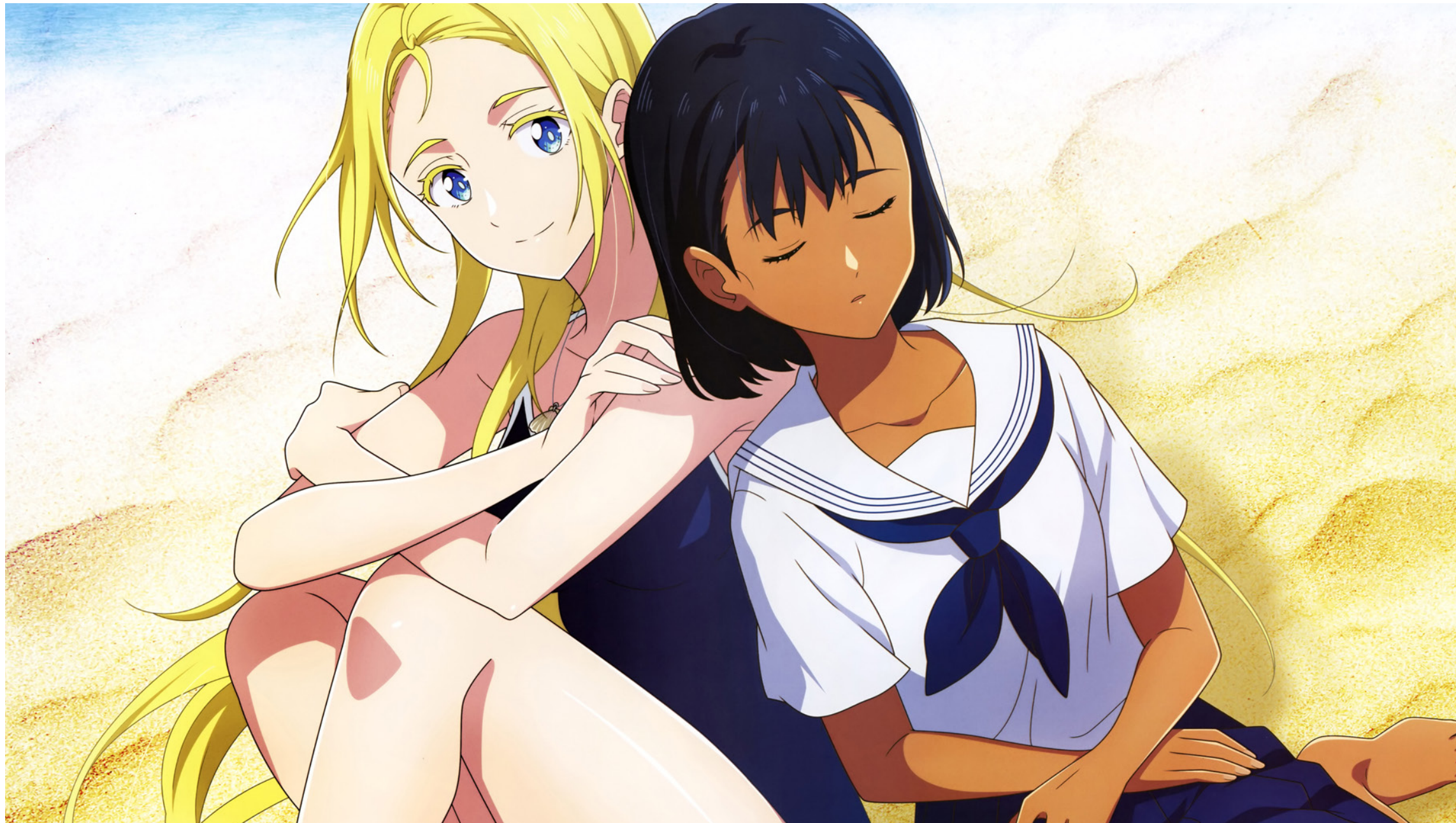
Stúdió: OLM

Forrás: manga

Műfaj: rejtély, természetfeletti

HÁTTÉRKÉP: SUMMERTIME RENDER

Letöltéshez kattints a képre!

ANIMAGAZIN